ni paljo armuſt, et ma ommas waewas ja ſurma wallus hingamiſt ſaan. Ma tahhan mitte ees piddi teitele waewaks olla, ſeſt jummal wottab pea mo hädda lõppetada. — Oh jummal, ſinno holeks annan ma omma waimo! — heida armo minno peäle! — Mis ſa arwad? Se rikkas mees ſõimas tedda ja ütles: eks ſa lähhed mitte, ſinna koer! tahhad ſa ennaſt weel tais lakkuda, et ſa woid hullu peaga ſeſt mailmaſt ärraminna. Ollekſid ſa omma noore ja ſees middagid kokkopannud, ſiis olleks ſul wanna ja ſees mitte pudo ollewad. Kui ta ſedda olli ütlend läks temma ärra ja ſe waene mees nuttis wige ärdaste. Oh jummal ſinna nääd ja tead! ni paljo ütles temma. Teine üks koddanik, kes ſedda emalt näggi ja kulis, ning kellel mitte ennam kui üks karolin rahha olli, mis eeſt ta piddi ſel päwal omma meelt jahhutama, tulli ja andis ſel waeſel ſedda rahha, kui ſe waene mees ſedda näggi, ütles temma: armas iſſand! ehk teie ollete enneſele kahjo teinud, et teie ni paljo rahho mulle annate? Mul ei olle puljo tarwis, ſeſt jummal peästab mind pea ſeſt Kurjaſt mailmaſt, koddanik wastas; wotta ja pruki ſedda enneſele hingamiſeks. Waene mees läks ärra ja koddanik waatis, kuhho ta piddi minnema. Teiſel päwal läks koddanik ſelle pissokeſſe maia ſiſſe, kus ſiſſe ſe wanna mees olli läinud ja ta olli jubba omma hinge ärrannud, ning üks laulo rammat kui ka nattuke leiba olli laua peäl. Rahholiſſe ſüddamega olli temma ommad käed kinna peäle ning ommad ſilmad kinni pannud. Kui koddanik ſedda näggi, öhkas ja ütles temma: oh kui ſe rikkas mees ommete ſedda peaks näggema! — Kes teab ehk ſe waene mees kaebab praego temma üllе jummala kohto iſtme ees!

Õppetus.

Mis ſe aitab, kui üks rikkas ſim mail-